

Časopis šolskih novinarjev OŠ Breg

Želiš tudi ti prispevati svoj članek, spis, pesem ali risbo? Svoj prispevek nam pošlji na e-naslov ucenci@os-breg.si ali ga oddaj v šolski knjižnici.

FIRST LEGO LEAGUE

V soboto, 11. 1. 2020, so potekale kvalifikacije tekmovanja First LEGO lige. V skupini smo Hana Rozman, Maruša Antonič, Jaka Fras, Jaka Cafuta in Adam Robin.

Tri leta smo sodelovali kot juniorji, letos pa smo bili že na tekmovalnem nivoju. Pomerili smo se v tekmi robotov, predstavitvi projekta, predstavitvi tehničnega dela, preizkusili pa so nas tudi v tem, kako sodelujemo kot skupina.

Na tekmi robotov mora robot na "poligonu" opraviti 13 nalog. Ni nujno, da dejansko opravi vse, saj je čas omejen na dve minuti

in pol. V tem času mora doseči čim več točk iz te nalog. Vsaka ekipa oblikuje svojo strategijo. Mi smo uspeli pridobiti 275 točk.

Robotski del znaša le petindvajset odstotkov vseh točk na tekmovanju.

Predstavili smo tudi projekt učilnice na prostem. Tega smo predstavili z igro in s pesmijo. Pripraviti smo morali tudi projektno mapo, ki smo jo pustili ocenjevalcem.

Robota, torej, kako je sestavljen, kaj je njegova osnova, kako se spreminja in kako smo ga programirali, smo predstavili

na tehničnem delu. Tu so nam zastavili še nekaj vprašanj, na katera smo odgovarjali.

Za zaključnih petindvajset odstotkov so nas preizkusili kot ekipo ter ugotavljali, kako poznamo vrednote FLL. Za nalogo smo morali kotaliti žogo po napeti luknjasti "čarobni" preprogi, ne da bi žogica padla skozi, na tla.

Imeli smo tudi svojo stojnico, kjer smo obiskovalcem predstavljali naš projekt.

Dan je bil zelo zanimiv ter naporen. Spoznali smo člane drugih ekip in mnogo drugih. Ob koncu tekmovalnega dne je sledila razglasitev rezultatov.

Uvrstili smo se v finale.

Adam Robin, 6. a

Novinarska ekipa:

Aneja Kelc, Žana Pečnik, Lea List, Eva Kozar, Eva Kozel, Hana Rozman, Andraž Vidovič, Maruša Antonič, Jan Radaš, Ema Gojkošek, Jure Šijanec, Zala Mojsilovič Meznarič, Živa Šmigoc, Anže Vidovič, Nastja Čepek, Tia Zmazek, Ema Vrnbjak

Glavna in odgovorna urednica: Urša Kac

Novinarska ekipa se zahvaljuje vsem avtorjem člankov, pesmi in zgodb, ilustratorjem, avtorjem fotografij in vsem učiteljem, ki so pomagali pri zbiranju pesmi, spisov in likovnih izdelkov.

V tej številki:

Obiskali in doživeli smo ...	1-11
Raziskovalni članek o uporabi spleta	12
Naša domišljija ne pozna meja	13-23
Ilustracije	10-24
Nagradna križanka in uganke	24

NA BREGU

POTEPANJE PO LONDONU

50 učencev 8. in 9. razreda se nas je 24. 10. 2019 odpravilo v London. Skupaj s tremi učitelji in dvema spremljevalcema smo šli naproti novim dogodivščinam.

Ob polnoči smo se zbrali pred šolo in se čez 20 minut odpravili proti letališču Marko Polo v Benetkah. Ob 2.10 smo imeli postanek v Ljubljani. Ko je bila ura 4.00, smo se že odpravljali proti vsem pregledom, ki smo jih imeli pred vzletom. Ob 6.44 smo vzleteli in ob 8.20 pristali na letališču Gatwick v Londonu. Ko smo prejeli vsak svoj kovček, smo šli na vlak in na drug del letali-

šča. Tam je bila tudi manjša trgovina, kjer smo si kupili malico ter napitek.

Ob 11.30 smo prišli v hotel in smo odložili kov-

čke. Ob 12.00 smo bili na Kings Cross postaji, tam smo imeli nekaj prostega časa. Ob 13.05 smo se s podzemno železnico odpeljali v muzej voščenih lutk. Muzej se je imenoval Madam Tussauds. Ob 15.00 smo se zbrali zunaj in se nato peš odpravili na tržnico, kjer smo imeli prosti čas in smo lahko kupili kakšen spominek. Ob 17.30 je sledila večerja. Ko smo se najedli, smo lahko šli ven in zunaj počakali učitelje in spremljevalce. Ob 18.25 smo se sprehodili po mestu. Sprehajali smo se po mestni četrti Chinatown Gate. Ob 21.00 smo prišli v hotel.

Naš drugi dan je bil zelo pester. Ob 7.00 smo se

zbudili in ob 8.00 smo odšli na zajtrk. Ob 9.00 smo se zbrali pred hotelom. Ob 10.00 smo se dobili z irskim vodičem. Z vodičem smo se pogovarjali angleško ter zraven urili naše znanje angleščine. Vodiča smo učili tudi slovenski jezik. Ob 10.30 smo si šli ogledat Buckinghamsko palačo ter menjavo straže. Ob 11.00 smo si ogledali park, kjer je ogromno živali. Nahrnili smo ptiče in pobožali veveričko. Ob 11.30 smo šli v galerijo in si ogledali najbolj zanimive slike. Ob 13.00 smo se zbrali pred galerijo in pot nadaljevali proti Big Benu ter Tower of London.

Ob 15.40 smo si ogledali kratek 4D-film. Ob 16.00 smo šli na London Eye, od koder je fantastičen razgled. Potem smo se sprehodili po mestu.

Ob 19.00 smo šli na večerjo. Po večerji smo šli v mesto, kjer smo imeli prosti čas. Ob 22.00 smo prišli v hotel, kjer smo si privoščili zaslužen počitek.

27. 10. 2019 je bil predzadnji dan potovanja po Londonu. Naša jutranja rutina je potekala tako kot prejšnji dan. Ob 7.00 budnica, ob 8.00 zajtrk in ob 9.00 odhod iz hotela. Ob 10.00 smo bili na Greenwichu. Ob 11.00 smo odšli na ogled muzeja, kjer smo imeli tudi nekaj prostega časa. Ob 12.00 smo imeli čas za kosilo. Ob 13.30 smo se vkrcali na ladjico, ki je plula po reki Tenzi. Po eni uri vožnje smo bili spet na trdnih tleh. Ob 14.30 smo šli že na podzemno, s katero smo se odpeljali do naslednje točke, to je History muzej. Po ogledu muzeja smo šli na večerjo, saj je že vsem pošteno krulilo v želodcu. Na večerjo smo se odpravili v Pub. Ob 19.45 smo odšli na kratek sprehod po mestu in ob 21.50 smo se vrnili v hotel. V hotelu smo morali že

malo pakirati in pospravljati, saj nas je naslednji dan čakala vrnitev v Slovenijo.

Naša jutranja rutina se je ponovila tudi zadnji dan. Ob 10.00 smo prišli v Science muzej. Po ogledu muzeja smo se sprehodili do bližnjega parka Greater London. Ob 13.00 smo imeli kosilo na podzemni, saj je bilo tam ogromno restavracij s hitro prehrano. Ob 14.00 smo prišli v hotel, kjer smo vzeli vsak svoj kovček in ob 15.00 zapustili hotel. Ob 15.30 smo bili na letališču. Letalo je imelo zamudo in ob 17.10 smo vzleteli proti Ljubljani. Ob 20.00 smo pristali in ob 22.30 smo se vsi veseli in zadovoljni vrnili pred šolo, kjer so nas čakali starši, ter jim skočili v en velik objem.

**Ema Vrbnjak in
Tia Zmazek, 8. b**

NA BREGU

TEHNIŠKI DAN ZA IZBOLJŠANJE VARNOSTI V PROMETU

Obiskale so nas prijazne učiteljice, ki so nas poučile o prometu.

Razdelili smo se v skupine in vsako skupino je poučevala druga učiteljica. Bilo je zelo zabavno, učili smo se o prometnih znakih, nato je vsak povedal, kako bi ravnal pred določenim znakom. Ker smo hitro končali, smo se potem igrali igro Activity.

Predstavili so nam tudi poskus, v katerem smo jajce spustili na tla s čelado in brez nje. Tako so nam pokazali in dokazali,

kako nam lahko življenje reši čelada in kako pomembno jo je nositi in pravilno pritrditi. Bilo je zelo zabavno in poučno.

Lea List, 5. b

ŠOLA SKRBI ZA NAŠO VARNOST V PROMETU — POLICIST LEON SVETUJE

Obiskal nas je prijazen policist, ki nam je prinesel delovne zvezke v okviru akcije Policist Leon svetuje.

Povedal nam je, da v prometu »ni heca«. Posvetili smo se tudi temi vandalizem. Prebrali smo zgodbo o zlomljenih lučeh. Potem nam je tudi povedal nekaj o pirotehnikih. Tudi o tem smo prebrali zgodbo. Ura je hitro minila in je bila že pri koncu, zato se je policist od nas poslovil.

Preden pa je odšel, je v delovnem zvezku pokazal še nekaj zgodb, da bi si jih sami prebrali in se iz njih še kaj naučili.

Še nasvet: **OKOLI ŠOLE JE POLNO PROMETNIH ZNAKOV. VEDNO JIH POGLEJ IN SE PO NJIH ORIENTIRAJ. UPOŠTEVAJ JIH!!**

Žana Pečnik in Aneja Kelc, 5. b

KOLESARJENJE V TEDNU MOBILNOSTI

V petek, 20. 9. 2019, smo se učenke 6. a in 6. b udeležile kolesarjenja v sklopu tedna mobilnosti.

Ob 11.30 smo se na svojih kolesih zbrale pred šolo in se odpravile čez most. Naš prvi cilj je bil pred mestno hišo. Tam smo se vsi zbrali in se z učenci drugih šol

odpravili na Ranco. Kolesarji smo se odpočili in se nato odpravili nazaj. Dekleta z Brega smo se ustavila še v parku. Pred šolo smo se vrnile okrog 13. ure.

Po dolgem kolesarjenju smo se dekleta končno odpočila in se pripravila na zahteve naslednjega dne.

Maruša Antonič, 6. b

SISTEMATSKI PREGLED

V petek, 25. 10. 2019, smo se učenci 6. a in 6. b odpravili na sistematski pregled. Punce iz 6. a in 6. b so se cepile proti okužbi s HPV-virusom. Zbrali smo se v svojih matičnih učilnicah, kjer smo razdelili malico, sadje in vodo. Nato smo se odpravili v zdravstveni dom. Hodili smo približno 20–30 minut. Do tja smo šli

čez peš most, kjer smo opazovali, ali se je že posušil beton. Ugotovili smo, da ne smemo hoditi po špranjah, ker še tam ni bilo čisto suho. Prišli smo v zdravstveni dom, kjer smo se razdelili v dve skupini. Najprej smo imela dekleta predavanje o HPV-virusu in odraščanju. Čeprav nam je bilo malo nerodno, smo vsa dekleta

pozorno poslušala. Nato so nas razdelili v še manjše skupine, ki so se odpravile v ambulanto, kjer so nas pregledali in cepili. Fantje so imeli tudi predavanje in pregled, vendar se niso cepili. Nato smo se odpravili nazaj v šolo. Dan je bil poučen za vse nas.

**Hana Rozman in
Ema Gojkošek, 6. b**

NA BREGU

BOŽIČNI BAZAR IN BOŽIČNO-NOVOLETNA PRIREDITEV

V sredo, 4. 12. 2019, smo na šoli imeli božični bazar z naslovom *Božično popotovanje*.

Naša športna dvorana je bila spet polna in vsi, ki so prišli, so se z nami podali na enourno plesno in glasbeno potova-

nje okoli sveta. Obiskovalce sta nagovorila Nuška Gajšek in ravnatelj Milan Fakin. Zaželela sta nam lepe praznike. Glavna povezovalka je bila deklica Zala, ki ni mogla spati zaradi prihoda Božička.

Zato so jo poskušali uspavati vsi. Očka ji je rekel, da Božička še dolgo ne bo na Ptuj. Ko je Zala končno zaspala zaradi sanjskih vil, je sanjala veliko malih in velikih talentiranih otrok z vsega sveta. Po

prireditvi so si gosti in nastopajoči vzeli prigrizek ter kupili voščilnice in druge izdelke. Prireditelj je navdušila obiskovalce.

Jan Radaš in

Jure Šijanec, 6. b

MOJE RAZMIŠLJANJE

Za božič ni pomembno kaj dobiš, ampak kar daš. Pomembna je tudi družina, pa seveda prijatelji ter sorodniki. Vsi smo posebni, ne glede na naše razlike in sposobnosti. Za božič gledamo pod smreko, pričakujemo darila, ampak to ni bistvo božiča. Bistvo božiča je, da se družimo, smo skupaj, se imamo radi in si pomagamo.

Najpomembneje pa je, da so vse družine skupaj.

Tiana Mikolič, 4.a

RASTEM S KNJIGO

V začetku septembra smo šli učenci 7. a v knjižnico Ivana Potrča na Ptuj.

Tja smo se odpravili peš, saj pot ni dolga. Ko smo prišli v knjižnico, smo šli v dvorano, kjer so nam predstavili spletni program COBISS. Tam so nas naučili, kako izdelati uporabniški račun, kako si rezervirati knjige in jih podaljšati, kako preveriti, kaj je na zalogi in kako si izposoditi e-knjige. Nato

V sredo, 16. 10. 2019, smo zbirali papir.

Zbiranje je trajalo od 7.00 do 8.20. Prvi je bil 9. a, ki je zbral kar 726 kg. Drugi je bil 8. a, ki je zbral 684,5 kg. Tretji pa je bil 4. b, ki je zbral 554 kg starega papirja. Skupaj smo vsi učenci in delavci šole zbrali 5133 kg. Star papir, ki

smo ga zbrali, smo zamenjali za denar. Ta bo omogočil nekoliko nižje stroške šolskih izletov ipd.

Drugo zbiralno akcijo starega papirja smo izvedli v februarju. Ta je bila namenjena zmanjšanju stroškov valetov. Druga zbiralna akcija ni bila tako

»tekmovalne narave«, zato nismo preštevali, koliko papirja je kdo prinesel. Vsi smo stopili skupaj in nekaj prispevali, saj bomo tudi mi nekoč devetošolci.

Hvala tudi staršem in sorodnikom za pomoč pri zbiranju in prevozu papirja.

Eva Kozar, 6. b

so nas popeljali v mladinski oddenek, kjer je veliko učencev dobilo svoje nove izkaznice. Postali so člani Knjižnice Ivana Potrča. Za otroke je članstvo brezplačno in koristno, saj si lahko tam izposodimo knjige za domače branje, ko jih zmanjka v šolski knjižnici. Potem smo šli v sobo Branke Jurca,

kjer nam je knjižničarka najprej razložila, kdo sta bila Branka Jurca in Ivan Potrč, nato pa smo prisluhnili zgodbi. Knjižničarka nam je prebrala poglavje iz knjige Elvis Škorc, genialni stor. Branje je trajalo približno 10 min. Vsebina je bila zanimiva in presenetljiva, zato nas je pritegnila. Vsak od nas je tudi dobil svojo knjigo. Ta

projekt namreč služi temu, da bi mladi čim več brali. Nato smo imeli nekaj minut prostega časa in smo si lahko ogledali knjižnico in si izposodili knjige. Nato smo se vrnili v šolo z novo knjigo.

Čez nekaj dni so šli v knjižnico tudi učenci iz 7. b (glej fotografijo).

Nastja Čepek in

Anže Vidovič, 7. a

LANSKA ŠOLA V NARAVI

DNEVNIK – 4. DAN

Četrtek, 30. 5. 2019

Zjutraj smo se zbudili, se uredili, zajtrkovali in se odpravili proti ladjici. Čakala nas je vožnja od Kopra do Pirana.

Ko smo prišli do ladjice, smo se vkrcali na njo ter odpluli. Na prvi vožnji je bilo kar prijetno in zelo zanimivo. Z morja smo videli Koper, Izolo ter na koncu našo destinacijo, Piran. Že z ladjice smo videli, kako je lep.

Ko smo se izkrcali, smo odšli v akvarij. Tam smo videli veliko rib in drugih morskih živali. Najbolj so mi bili všeč morski psi ter meduze.

Nato smo odšli še v muzej potapljaštva. Tam smo opazovali nekdanjo potapljaško opremo ter spoznali, katere so bile najpomembnejše potapljaške odprave v našem morju.

Sledila je zelo zanimiva ura raziskovanja mesta. V Piranu smo morali poiskati pet levov s krili. S Taiem, Timotejem, Jakom in Liamom smo jih našli osem.

Ko smo se vsi ponovno zbrali na Tartinijevem trgu, smo odšli na ladjo.

Tokrat je bilo morje že bolj razburkano. Ob

obali še ni bilo večjih težav, na odprtem morju pa ni bilo več prijetno, saj se je ladja pozibavala, močno je pihal veter in škropila nas je morska voda. Kapitan je nato upočasnil vožnjo ter odpeljal na bolj odprto morje, kjer nas ni več tako močno premetavalo. Ker je močno pihalo po nas, je učiteljica Simona prosila kapitana, ali bi lahko zaprl ponjavo, vendar tega ni želel storiti. Tisti, ki smo sedeli v sprednjem delu ladje, smo bili premraženi, zato nas je učiteljica presedla na notranje klopi, kjer je manj pihalo.

Srečno smo pripluli, se izkrcali in pohiteli v hotel, kjer smo imeli kosilo.

Po kosilu smo imeli nekaj prostega časa, nato je sledilo popoldansko plavanje v pokritem bazenu z morskovo vodo. Vadili smo tehnike plavanja ter opravljali srebrnega delfinčka.

Po večerji smo v skupinah vadili nastope, ki smo jih predstavili na večerni zabavi. Naša skupina se je predstavila s stand up komedijo. Po predstavitev smo plesali ob glasbi, ki jo je vrtel učitelj Aleš. Čez čas so se nam pridružili sosode iz spodnjega nadstropja. Učenca sta igrala na kitaro in harmoniko. Nadomestila sta glasbo iz zvočnika, začela se je še boljše zabava – nastal je cel žur!

Ob dvaindvajseti uri je bil čas za spanje.

Ta dan je bil poln dogodivščin in zelo zanimiv.

Adam Robin, 6. a

PETOŠOLCI V BOTANIČNEM VRTU

V petek, 17. 9. 2019, smo učenci 5. razreda obiskali botanični vrt Tal 2000.

Po vrtu nas je vodil vodič, ki nam je predstavil različne minerale, npr. ametiste ... Pripravil nam je tudi delovne liste, s pomočjo katerih smo se veliko naučili. Nato smo se sprehodili po botaničnem vrtu, kjer smo videli različne živali, na primer žabe in kačje pastirje, ter številne rastline, ki so imele različne vonjave. Nato smo se odpravili nazaj do klopi. Tam je bila tudi lesena hiška, v kateri smo se zbrali, preden smo se z avtobusom vrnili nazaj v šolo.

Žana Pečnik in Lea List, 5. b

OGLED KONJEV NA TURNIŠČU

V torek, 15. 10. 2019, smo učenci 5. razreda obiskali posestvo na Turnišču.

To je bila prava strokovna ekskurzija. Sprejela nas je gospa, ki je bila ves dan z nami. Najprej smo izvedeli veliko novih stvari o konjih. Nato smo videli veliko sedel, kopit in raznih drugih pripomočkov, povezanih s konji. Potem smo odšli na travnik. Tam smo videli dva pujska in enega ponija. Ogledali smo tudi slovenski vrt ter se sprehodili po njem. Nato smo odšli v rastlinjak in si ogledali, kaj tam raste. Potem pa smo se vrnili do klopi. Postregli so nam z domačimi jabolčnimi izdelki, jabolčnimi piškoti, jabolčnimi krehli in jabolčnim sokom. Na koncu smo peš odšli proti šoli. Imeli smo se lepo.

Žana Pečnik in Lea List, 5. b

NA BREGU

NA OŠ BREG SE NE BOJIMO PRIHODNOSTI

Na OŠ Breg že nekaj let aktivno sodelujemo v mednarodnih tehnoloških projektih, ki našim učencem omogočajo učenje za življenje in jih pripravljajo na čas, ko bodo stopili na trg dela, ki se bo po napovedih strokovnjakov v prihodnosti popolnoma spremenil.

Uporaba tehnologije je samo majhen delček spretnosti, ki jih potrebujemo v svetu, kjer tehnologijo najdemo praktično na vseh področjih življenja. Tehnologija se razvija tako hitro, da so informacijsko-

komunikacijske spretnosti, ki se jih učenci naučijo med šolanjem, zastarele, še preden ti zaključijo s šolanjem. Na OŠ Breg želimo učence pripraviti, da bodo razumeli prihajajoče tehnološke spremembe, da se bodo zmožni prilagoditi novi tehnologiji ter da bodo znanje ustvarjalno uporabili pri razvijanju in razumevanju novih znanj. Za dosego takšnih učnih ciljev pa ni dovolj samo poučevanje z vprašanji o tem kako in kaj, pač pa tudi zakaj.

Izobraževalni roboti otrokom skozi igro pomagajo razviti eno temeljnih kognitivnih veščin matematičnega razmišljanja v zgodnji mladosti (računalniško razmišljanje). To pomeni, da pomagajo razviti miselni proces, ki ga uporabljamo za reševanje problemov različnih vrst z urejenim zaporedjem dejanj oz. reševanje problemov z jasno definiranimi koraki in pravili.

Izobraževalna robotika je vključena v tako imenovano izobraževa-

nje STEM (znanost, tehnologija, inženirstvo in matematika), učni model, namenjen skupnemu učenju naravoslovja, matematike in tehnologije, v katerem ima praksa prednost pred teorijo, hkrati pa se učijo tudi drugih kognitivnih veščin. STEM spodbuja učenje z raziskovanjem, računalniško mišljenje, kritično mišljenje in timsko delo ob uporabi sodobnih tehnologij. Ena najpomembnejših lastnosti take vrste računalniškega razmišljanja je, da ne zahteva tehnološke pismenosti. Zahteva namreč razmišlja-

V OKVIRU PROJEKTA ERASMUS+ SO SE NAŠI UČENCI UDELEŽILI EVROPSKEGA TEKMOVANJA V ROBOTIKI IN SE UVRSTILI NA SVETOVNO TEKMOVANJE, KI BO APRILA V AMERIKI.

Navijačica: Iva Podbreznik, 3. a

nje na višjih nivojih abstrakcije, ki je osnovna, temeljna sposobnost in ne rutinsko učenje na pamet. Tak način razmišljanja bi si morali v današnjem svetu pridobiti tako učenci kot učitelji.

Na Osnovni šoli Breg ohranjamo tradicijo sodelovanja v mednarodnih projektih Erasmus+. Tako letos sodelujemo v mednarodnih Erasmus+ projektih, in sicer v projektu STEM Through Robotics in v novem projektu New Generation Schools in The Light of Education 4.0, kjer bodo učenci spoznali nove tehnologije na področju Industry 4.0, Vex IQ robotov, 3D-dizajna, navidezne in izboljšane resničnosti (VR, AR) in drogov. Za delo in učenje smo izbrali opremo VEX IQ Robotics, ki je v Sloveniji še novost.

V projektih sodelujemo z učenci in učitelji s Finske, s Poljske, iz Turčije, iz Španije, s Portugalske, iz Romunije in iz Estonije.

Med 10. in 12. oktobrom 2019 so po Evropi potekali Erasmus dnevi. Na

OŠ Breg smo 12. oktobra izvedli predstavitev dejavnosti v okviru projekta STEM Through Robotics, kjer so učenci s pomočjo VEX IQ robotov izdelovali pametne gospodinske naprave in programirali.

Namen dogodka #ErasmusDays je s številnimi aktivnostmi doseči čim večje število ljudi, širiti pozitivne

učinke programa Erasmus+ in ozavestiti pomen mednarodne mobilnosti, mednarodnega sodelovanja ter širjenja znanja, s čimer izboljšujemo kakovost izobraževanja.

Na OŠ Breg menimo, da z mednarodnim sodelovanjem razširjamo obzorja učencem, učiteljem in posredno tudi

celotnemu kolektivu. S tem pridobivamo neprecenljive izkušnje in možnosti za povezovanje ter razvijanje vseživljenjskih znanj, bogatimo naše vsakodnevno pedagoško delo, krepimo strpnost ter bolje sprejemamo drugačnost.

Oliver Buček

KAKO VARNI SMO NA INTERNETU

Predstavljamo raziskovalni članek o tem, kako varni so naši učenci, kadar brskajo po spletu.

V tej anketi smo najprej nameravali anketirati 6. a in 8. b., a se je izkazalo, da učenci niso rešili dovolj anket, zato smo naredili prostovoljno reševanje anket v šolski knjižnici. Anketo so tako lahko rešili učenci od 4. razreda do 9. razreda in tudi učitelji. Po pregledanih vseh anketnih vprašalnikih smo prišli do naslednjih ugotovitev.

Večina anketiranih se na spletu ne pogovarja z neznanci. Le eden od vprašanih se občasno pogovarja z neznanci.

Skoraj vsi anketiranci zatrjujejo, da *nikoli ne gledajo neprimernih vsebin*. Sprašujemo se, ali so odgovorili po resnici. Kaj je za nekoga neprimerna vsebina? Merila so različna. Na srečo še nobenega od anketirancev niso nikoli silili v gledanje neprimernih vsebin.

Skoraj nihče od anketiranih *ne objavlja osebnih podatkov*. Eden je priznal, da občasno na

Facebooku objavi kak podatek, dva pa, da objavljata fotografije. Nismo prepričani, da so anketiranci odgovarjali po resnici. Predvidevamo, da je osebnih podatkov na Facebooku precej več. Ponekod je tudi tako, da starši objavljajo podatke in fotografije cele družine. Otroci pa sploh ne bi smeli imeti Facebooka.

Anketirani so našeli aplikacije in programe, ki jih redno uporabljajo. To so: Facebook, Instagram, Snapchat, Youtube in drugo. Zelo veliko učencev je izbralo odgovor drugo – da uporabljajo še druge aplikacije. Najpogostejše uporabljajo aplikaciji Youtube in Viber.

Veliko anketirancev obožuje internet in še niso imeli slabe oz. nevarne izkušnje, povezane s spletom. Nobenemu od anketirancev se še ni zgodilo, da bi mu kdo prek spleta ukradel denar ali ga ogoljufal. Nekateri anketiranci – to so verjetno predvsem učitelji, ki so rešili anketo – nakupujejo tudi prek spleta.

Predvidevamo, da učenci še ne kupujejo prek spleta.

Večina anketirancev uporablja za brskanje Google in tudi druge brskalnike. Skoraj vsak med nami sprejme piškote, čeprav ankete kažejo, da nekateri ne vedo, kaj so piškoti. Anketiranci v veliki večini sprejmejo pogoje uporabe aplikacij, e-računov in Googla, ne da bi prebrali, kakšni so ti pogoji. Nekaterim se zdi to nepotrebno tratenje časa.

Anketirana populacija kaže, da *v povprečju uporabljajo v družini tri naprave, ki so povezane z internetom*. Nekdo je napisal, da je najmlajši družinski član, ki uporablja internet, star šest let. *Večina anketirancev ne uporablja in ne vklaplja svoje lokacije* (funkcija

na telefonu), saj se zavedajo, da s tem izdajajo svojo lokacijo. Manjši del anketiranih to vseeno uporablja. *Večina anketiranih učencev ne uporablja svojega pravega imena in priimka na spletu, a za vse to ne velja.*

Večina anketiranih ne uporablja zaščitnih sistemov, a problem je, da nekateri sploh ne vedo, kaj je to. Skoraj nihče ne odpira e-pošte neznancev, le eden je odgovoril, da odpira pošto neznancev, če je zanimiva.

Po pregledu rešenih anket ugotavljamo, da so naši učenci kar dobro osvečeni glede varnosti na internetu. Bojimo pa se, da morda niso vsi odgovarjali po resnici oz. da anket niso rešili tisti, ki so bolj izpostavljeni nevarnostim na spletu.

Nastja Čepek,
Andraž Vidovič, 7. a
in Anže Vidovič, 6. b

Tisk z lepenko: Niko Kostanjevec, 2. b

SPACE SEARCHER

1. POGLAVJE: PRIPRAVE

Nekoč je živel Maiden. Njegova zgodba je zelo žalostna. Začne se tako ...

Nekega večera je Maiden zagledal napis: »Potrebujemo kandidata za pot v vesolje. Ponujamo veliko plačo, ki znaša 1000000 \$.« Zamislil si je, kako srečno bi lahko živel njegova družina in kako slaven bi lahko postal. Zato se je prijavil kot kandidat. Ker je bil edini, mu ni bilo treba dokazati, da je najboljši. Že naslednji dan so ga pozvali, naj pride na vaje za vesoljsko misijo. Njegov satelit naj bi letel v drugo galaksijo. Čez nekaj časa je že stal na izstrelitveni stezi. Šef odprave mu je z resnim glasom rekel: »Misija bo trajala 5 let.« Maiden je pogoltnil slino, se opogumil in stopil v raketo. V nadzorni sobi se je moral pripeti. Začeli so odštrevati: »10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 in 0!!!« Tehniki so pritisnili na gumb, toda nič se ni zgodilo. Ko so pregledali raketo, so našli napako. Kabel za prižig motorjev je bil narobe povezan. Tehniki so odprli motor in začeli popravljati raketo. Eden izmed njih je po nesreči pretrgal kabel modre barve. Odpravili so napako in se ponovno pripravili za izstrelitev rakete. Na pritisk gumba je raketa vzletela visoko v zrak.

2. POGLAVJE: VZLET S STRAHOM OB STRANI

Maiden je ves poten od strahu, pripet s pasom, vzletel v vesolje. Sprva se je zelo bal. Toda ko se je spomnil na družino, ki se bo sedaj veliko lažje preživljala, se je opogumil. Iz zvočnikov se je zaslišal zvok: »Csššššš! Nas slišiš?« Maiden je odgovoril: »Slišim vas jasno in glasno!« Iz zvočnika se je ponovno zaslišalo: »Preveri, ali vse deluje.« Pogledal je na levi ekran, kjer bi naj utripalo, če bi bilo kaj narobe. Tako je preveril stanje rakete. Nato je odgovoril: »Vsi sistemi delujejo.« Zaslišal je: »Kmalu boš zapustil Zemljino orbito. Tvoja trenutna pozicija je 18657 m nadmorske višine.« Maiden je pogledal skozi okno. Takrat so se mu noge zatresle od strahu. Čez nekaj minut je bil že izven orbite. Počutil se je, kot da je papir. Potegnil je ročico, s katero je lahko nastavil moč težnosti. Strah ga je dokončno minil.

3. POGLAVJE: ASTEROID 82-XS

Nehal se je opotekati, prijel je za krmilo in sporočil: »Prevzel bom nadzor nad krmilom.« Izklopil je avtomatsko vožnjo in prevzel krmilo. Med vožnjo je videl ogromno zanimivih stvari. Čez uro in 54 minut se je prvi priključek odključil od rakete. Takrat je raketa pospešila. Nenadoma je izvedel, da nima dovolj goriva za pot. O tem je obvestil vesoljsko agencijo NASA. Ta mu je povedala za postajo ob Asteroidu 82-xs. Preklopil je na avtomatsko vožnjo in šel spat. Zjutraj je zatulil alarm. Maiden se je hitro približeval Asteroidu 82-xs. Prevzel je krmilo in začel obračati raketo. Zadnji del se je opraskal in se odtrgal. Zato je moral ponovno odključiti priključek. Tam se je počasi priključil na vesoljsko postajo, natočil gorivo in nadaljeval pot.

4. POGLAVJE: NEVIHTA IX-155

Čez en teden je iz rakete spustil satelit, s katerim je veliko hitreje potoval po vesolju. Čez eno leto je zelo znan zvok alarma ponovno zatulil. Bližal se je vesoljski nevihti, imenovala naj bi se Ix_1-55. Maiden se je prestrašil in paničen segel h krmilu ter ga začel usmerjati. Nevihta ga je pogoltnila vase in ni ga več bilo na spregled. Obračal je krmilo in držal polno hitrost, da bi prišel iz nevihte. Nato se mu je iz enega od kril utrgala sončna celica, zato je lahko vozil le s polovično hitrostjo. Ko mu je uspelo premagati nevihto, je živ in zdrav nadaljeval pot.

NA BREGU

5. POGLAVJE: SONCE TER KONEC

Čez čas je ladja ugasnila. Sistemi niso delovali, medtem pa se je približeval Soncu. Hotel je poklicati agencijo NASA, toda ni se oglasila. Zamislil se je: »Ko bi vsaj lahko še enkrat videl družino in se poslovil, ko bi vsaj ...« Postal je žalosten in naenkrat je izginil. Kam, vam bom povedal drugič.

Se nadaljuje ...

Leander Kojc, 5. a

Domišljijsko vozilo: Ela Sorger, 3. a

Domišljijsko vozilo: Neža Vesenjaj, 3. a

SKRIVNOSTNO IZGINOTJE STVARI

Nekoč sta živela bratec Miško in sestra Miška. Vedno sta reševala probleme in težave v vasi, zato so ju poimenovali mala detektiva.

Nekega dne pa sta Miško in Miška prejela sporočilo s prav posebnim primerom. Pisala jima je teta Julija. V sporočilu je pisalo, da vsako noč nekaj izgine. Teh sporočil je bilo vedno več, pa ne samo od tete Julije, pisala jima je že vsa vas. Nastal je nemir in po vsej vasi so začele krožiti govorice, da je v vasi kradljivec. Mala detektiva je to sporočilo pritegnilo, zato sta se odločila, da primer razrešita. Za ta primer sta potrebovala veliko dokazov. Odločila sta se, da se odpravita po vasi. Izvedela sta, da vsako noč nekaj izgine in da zraven še nekaj ropota. Miška in Miško sta se z lupami odpravila na ogled vasi po sledi zločina. Ugotovila sta, da so stopinje majhne in jih je zelo veliko. Stopinje so vodile naravnost do prve hiše v vasi. Detektiva sta potrkala na vrata in vprašala, ali lahko malo pogledata po hiši, saj razrešujeta primer kraje. Gospa, ki je odprla vrata, je rekla: »Seveda, saj vsako noč izgine najmanj ena stvar in zraven nekaj zaropota. Ampak kadar prižgem luč, ni nikjer nikogar in takrat je vse tiho!« Mala detektiva sta se z lupami odpravila po hiši in ugotovila, da so stopinje enake, ampak bolj umazane. Nato sta se odpravila po sledih. Sledi so vodile skozi okno do druge hiše. Detektiva zaradi vljudnosti nista hotela hoditi po vseh hišah, zato sta stopinje fotografirala in jim sledila samo od zunaj.

Ker se je že mračilo, sta se detektiva odpravila domov. Ko sta se odpravljala spat, sta v svoji sobi zaslišala ropot. Tudi njima se je začelo dogajati to, kar se je zgodilo skoraj vsem v vasi. Nista hotela vklopiti luči, saj sta zločinca hotela najti v temi. Če bi vklopila luč, bi zločinec izginil. Miški je Miško naročil, da naj vzame mrežo. Ampak vse je v trenutku padlo v vodo. Medtem ko je Miška hotela zgrabiti mrežo, se je nehote naslonila za stikalo za luč in jo vklopila. Takoj je bilo vse tiho in zločinca ni bilo nikjer več. Opazila sta samo blatne majhne sledi. Miški in Mišku poskus, da bi ujela zločinca, ni uspel. Odločila sta se, da gresta spat. Dragocene stvari sta skrila, da jih zločinec ne bi dobil.

Naslednji dan sta se Miška in Miško dogovorila, da gresta po sledih zločinca. Sledi so vodile ven in skozi okno ter po cesti skozi vas. Po nekaj minutah sledenja sta opazila, da sledi na cesti vodijo naravnost v gozd na koncu vasi. Mala detektiva je bilo vselej strah gozda, a hotela sta se potruditi za vaščane. Hodila sta naravnost v temni gozd in potem skozi njega za drobnimi sledmi. Ko sta že nekaj časa hodila, sta zagledala veliko drevo z luknjo v deblu. Mala detektiva sta pokukala v deblo in opazila sta le majhno veveričko. Ampak to ni bilo vse. Za veveričko sta zagledala še polno stvari, kot so ogrlice, uhani, majhne vaze in tudi čevlji. Mala detektiva sta ugotavljala, zakaj bi mala veverička potrebovala te stvari. Med razmišljanjem pa se je Miški posvetilo, da mogoče išče hrano. Miško se je spomnil, da ima v žepu tri lešnike, ki jih je našel na poti. Tako je Miško prijazno dal veverički tiste tri lešnike, ona pa mu je vrnila vse te ukradene stvari. Miška je v nahrbtnik, ki ga je nosila s seboj, stlačila vse stvari.

Tako sta se Miška in Miško vrnila v vas. V vasi sta vsem ljudem vrnila to, kar je veverička vzela. Vsi vaščani so se zahvalili in pohvalili mala detektiva. S tem primerom sta se Miška in Miško zopet izkazala in vsem pokazala, da zmoreta rešiti problem in ujeti zločinca. Bila sta ponosna sama nase.

Lucija Moge, Teina Fridl Cujnik in Neja Vnuk Horvat, 6. a

NA BREGU

DETEKTIVSKI MULCI

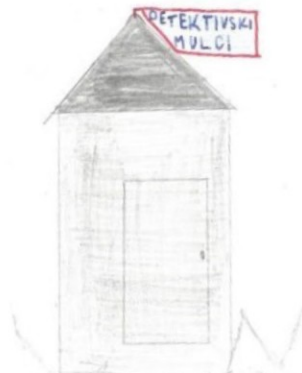
Nekega dne so se Marko, Mihec, Matej in Janezek družili na šolskem dvorišču. Bili so zelo dobri prijatelji. Vedno so se igrali skrivalnice, ki so jih včasih spremenili v detektivsko igro.

Nekoč so se tako vživali, da niso opazili, da se Janezek ni vrnil. Opazili pa so bel poltovornjak in okno, skozi katerega je Janezek kričal: »Na pomoč!« Hitro so stekli do učitelja, mu vse povedali ter ga prosili na pomoč. Ko je učitelj na lastne oči videl Janezka, ki je gledal skozi okno, je vedel, da gre zares. Poklicali so policijo in jo obvestili o dogodku. S policijo so se pogovorili vsi trije prijatelji in razložili vse o Janezku. Policija je poklicala detektive, da bi prišli pomagat. Ko so prišli, so se takoj podali na lov za kriminalci. Bilo je že zelo pozno, zato so legli v starem zapuščenem hlevu. Premagal jih je spanec. Bilo je mirno in brezvetrno, a Mihec ni mogel nikakor zaspati. Ko je vendarle zaspal, je sanjal Janezka v poltovornjaku, ki se vozi proti vzpetini. V strahu za svojega prijatelja se je zbudil. Prebudil je še Mateja in mu jecljaje razložil vse o sanjah. Zjutraj sta o sanjah povedala tudi Marku, ki je bil dober v geografiji. Takoj je ugotovil, da je gora iz Mihčevih sanj pravzaprav Triglav. Policaji so medtem sporočili Mateju, da so kamere ponoči zaznale bel poltovornjak, ki je bil namenjen proti Triglavu, v njem pa dve osebi. Ena je odrasla in druga še mladostnik.

Trije prijatelji so pohiteli do ceste, kjer so jih pobrali policaji. Napotili so se proti Triglavu. Pri vznožju so videli bel poltovornjak. Takoj so vedeli, da je to Janezkov ugrabitelj. Pogledali so v vozilo, a v poltovornjaku ni bilo nikogar več. Videli pa so temno postavo, ki se je iz daljave bližala poltovornjaku. Policaji so osebo takoj prijeli in osumljenca povprašali o Janezku. Najprej ni hotel priznati, ampak potem je le povedal resnico. Policaji so ga odpeljali v zapor.

Ko so trije prijatelji prišli na Triglav, so slišali krike, ki so prihajali iz Aljaževega stolpa. Matej je ugotovil, da je to Janezek. Vsi so povlekli težka vrata in iz stolpa je prišel ves izmučen in prestrašen Janezek. Tako so detektivski mulci rešili še en primer.

Jaka Cafuta, Tim Vrbnjak, Liam Emeršič, Adam Robin, 6. a

Otroci prečkajo cesto: Ota Brina Podlesnik in Evelin Verbančič, 2. b

HRESTAČ IN TANJA

Nekoč pred davnimi časi je živela deklica. Ime ji je bilo Tanja. Njeni starši so ji obljubili, da jo bodo za njen deseti rojstni dan peljali v gledališče. Zelo se je veselila tega dneva, minevali so dnevi in meseci.

Končno je prišel ta dan. Odšli so v gledališče, da bi si ogledali Hrestača. Starša sta ji rekla, naj gre poi-skat sedeže v dvorani, medtem ko bosta onadva še nekaj uredila pri blagajni. Tanja ju ni poslušala in je odšla raziskovat oder. Ko je hodila, je stopila na desko, ki je izginila pod njenimi nogami. Očitno je bila hkrati tudi vhod ali portal v neki drugi svet. Padala je in padala, dokler ni trdo pristala na tleh.

Zbudila se je in videla popolnoma drugačen svet. Čez čas je ugotovila, da je v pravljici Hrestač. Ko je pogledala sebe, je videla, da je v prelepi baletni obleki in da ima obute baletne čevlje. Nato je zaslišala baletno glasbo in začela plesati balet. Ni se zavedala, kako je to možno, saj o baletu ni vedela ničesar. Videla je, kako so se cvetlice začele prepirati. Glasba, ki se je prej naenkrat pojavila, je zdaj naenkrat izginila. Zdelo se ji je, da je glasbo prinesel in odnesel veter. Nato je vse utihnilo. Stopila je do Hresta-ča in ga vprašala, kje sploh je. Hrestač ji je odgovoril, da je v fantastični deželi in da se ji samo dozdeva, da se ji je to zares zgodilo. Rekel ji je, da je zdaj v resnici na udobnih tleh, kjer je pristala, ko je padla in izgubila zavest.

Nato se je zbudila v naročju staršev. Starša sta se zelo ustrašila in jo spraševala, kaj se ji je zgodilo. Na-to so se vsi trije usedli v prvo vrsto. Ogledali so si Hrestača in odšli domov. Starša sta bila vesela, Tanja pa malo manj, saj jo je prestrašila čarobnost gledališča.

Eva Kozel in Hana Rozman, 6. b

Risba družine: Brina Mojsilovič Meznarič, 2. b, Ema Gerdak, 2. a, Zala Veber, 2. a in Kaja Kočevar, 3. a

NA BREGU

ŽELVICA LULU IN MORSKI PES DIPO

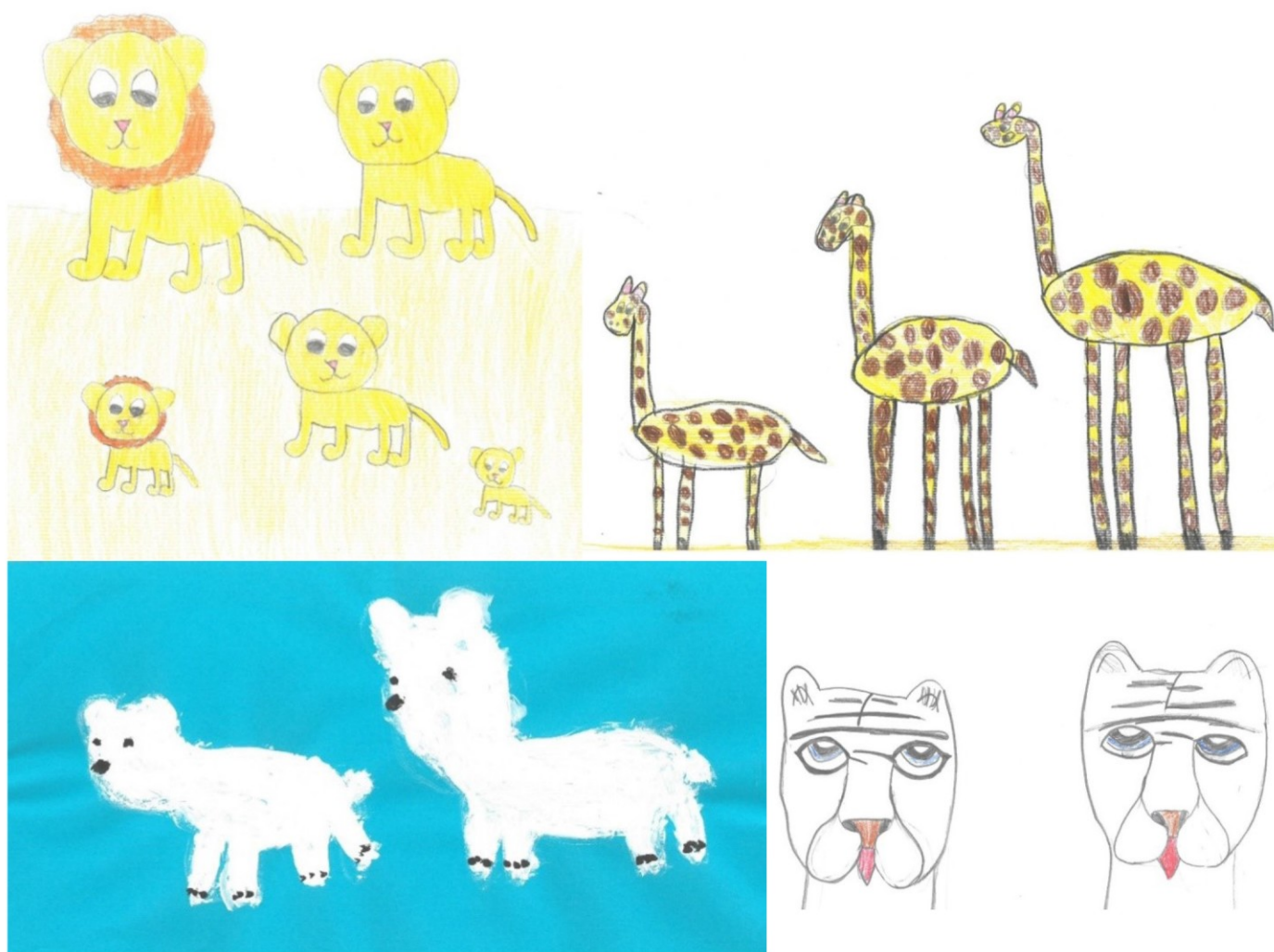
Globoko pod Jadranskim morjem sta živel najboljša prijatelja želvica Lulu in morski pes Dipo.

Vsak dopoldan po kosilu sta se dobila pri ladji REX. Vedno sta se igrala skrivalnice. Ko sta se igrala, je želvica Lulu opazila plastično vrečko na Dipu, a je mislila, da je meduza. Šla je do Dipa in mu pojedla plastično vrečko z repa. Želvica Lulu se je začela dušiti in Dipo ji je takoj priskočil na pomoč.

Ker jo je rešil, je bila želvica Lulu zelo hvaležna, objela ga je in rekla: »Prijatelja bova, dokler naju smrt ne loči!« Morski pes Dipo je dejal: »Z veseljem, ti moja bučka.«

In tako živita še zdaj in še vedno se imata tako rada, kot sta se imela v otroških letih.

Enej Jerenko, Nik Leben, Iztok Cebek, Aleš Prigl, Iris Štumberger, 7. a

Živalske družine: Eva Vamberger, Nevla Potočnik Plemeniti in Anaja Pintarič, 2. a ter Špela Fajt, 4. a

TRI ČAROVNICE

Nekoč so živele tri čarovnice. Ime jim je bilo Micka, Jožica in Marica. Čarovnice so imele mačko Marjanco. Bile so zelo navihane in hkrati tudi prijazne. Neke temne noči so se odpravile v gozd, od koder se je slišalo hihtanje. Nato so zaslišale glasen krik.

Bile so zelo prestrašene, saj niso vedele, kaj se dogaja. Sredi dolge poti so se ustavile in utihnile. Nato so spet zaslišale krik. Tokrat še bolj glasen. Prišle so do konca gozda in zagledale velikansko pošast.

Izgledala je tako:

Zakričale so, pograbile svoje metle in odletele. Prišle so na travnik in skušale čarobno juho. Juha je izpuhtela in iz usedline se je prikazala knjiga. Izvedele so, da morajo nabrati posebno koruzo, ki raste daleč stran. Šle so po koruzo in se vrnile v temen gozd. V daljavi so opazile svetlobo. Hodile so proti svetlobi in zagledale pošast. Hotele so ji ponuditi koruzo. Pošast je bila takoj malo bolj pomirjena in vzela je strok, pojedla koruzo ter se spremenila v prah. Čarovnice so si oddahnile.

Počil je lonec in pravljice je konec.

Eva Štrucl, Katja Orešek, Nina Masten, Amar Šarić, 6. a

NA BREGU

NEKOČ JE ŽIVELA LJUBEZEN

Nekoč je res živel ljubezen. Tudi v tistem samotnem delu Prekmurja. Med polji, travniki in neštetimi rokavi reke Mure. Seveda pa obstaja več vrst ljubezni, tudi nesrečna, kot v Povesti o dobrih ljudeh.

Avtor zgodbe je Miško Kranjec. Rodil se je 15. septembra 1908 v Veliki Polani v Prekmurju. Osnovno šolo je dokončal v domačem kraju, nato pa šolanje nadaljeval na gimnaziji v Ljubljani. Po opustitvi študija slavistike se je posvečal pisateljevanju in novinarstvu. Delal je tudi kot direktor, urednik, pisatelj in novinar. Umrli je 8. junija 1983. Za svoja najboljša dela je bil večkrat nagrajen s Prešernovo in Levstikovo nagrado. Najbolj znana njegova dela so: Os življenja, Mladost v močvirju, Povest o dobrih ljudeh, Kapitanovi in Strici so mi povedali.

V Povesti o dobrih ljudeh se pojavijo naslednje literarne osebe: Ana, Jožef in Peter Koštrca ter Marta, Ivan in Katica Koren. Katica je hčerka Marte, Ivan pa je njen oče. Deklica je stara 14 let, a je malo drugačna od vrstnikov, saj je slepa. Je zelo prijazna, pametna, lepo poje, za svoja leta se mi zdi zelo zrela, saj z nogami trdno stoji na tleh in ne sanjari preveč. Všeč mi je bilo, ko je s petjem opozorila Petra na žandarje, čeprav je zaradi tega samo sebe spravila v nevarnost in po mojem mnenju celo v smrt. Če bi bila jaz na njenem mestu, mislim, da si tega ne bi upala storiti. Bi pa še v enem primeru zagotovo ravnala drugače. Če ni hotela po svetu iti z mamo, bi lahko šla z očimom Ivanom, z njim se je najbolje razumela, mislim tudi, da jo je prav on imel najraje. Raje kot lastna mati.

Knjiga mi je bila zelo všeč, govori namreč o tistih starih časih, o minulem življenju v Prekmurju. Lepo ti prikaže, kako so ljudje tistega časa cenili ljubezen, poštenost, dobroto pa tudi vse naravne pojave, živali, rastline; v glavnem vse, kar je takrat obstajalo. Govori predvsem o odnosih med ljudmi. Ti so bodisi pripravljeni storiti kaj več za dobro drugih ali pa gledajo le nase, sanjarijo, zapustijo pa tiste, ki so jih imeli resnično radi.

Zgodba se te dotakne. Prizadene te lahko Martin odhod, saj Marto obsojaš, ter njena nesrečna ljubezen, v kateri je osmoljenec le Ivan, ki jo je res ljubil. Po drugi strani pa te prevzame ljubezen med Jožefom in Ano, ki je z leti postala močnejša, polna spoštovanja, hvaležnosti in dobrote. Ljubezen, ki so lahko vsi želimo.

Lea Dolinar, 8. a

Osnovna šola Breg:
Lejla Neuvirt, 1. a

ZDRAVILO ZA BOLEZEN SLABOVOLJIKUS MRMRAKUS

Sestavine:

ena žlica smeha, ena energijska pijača (Red bull ali kaj podobnega), en list zabave, en kozarec ekstra ledene vode, en ščepec roza popra (ali katere druge barve), mala skledica ostre moke.

PRIPOMOČKI: zelo velika posoda, kuhalnica ali žlica.

POSTOPEK: Eno žlico smeha počasi stresite v posodo, nato energijsko pijačo (2 dl) čim hitreje vlijte v isto posodo. Zmeljite en list zabave, nanj vlijte ekstra ledeno vodo. Počakajte eno minuto in komaj potem dajte v posodo. Potem dodajte roza poper in eno majhno skledo ostre moke. Mešanico dajte v mikrovalovno pečico za minuto in pol. MEŠANICA ZA ZDRAVILO PROTI SLABI VOLJI JE NAREJENA!

UČINKI: Dobra volja.

KDAJ IN KAKO ZAUŽIJEMO ZDRAVILO: Točno ob polnoči naenkrat popijte vso mešanico.

STRANSKI UČINKI: Prdenje rož (večinoma marjetic).

OPOZORILO: Če ste namesto ostre moke dali v mešanico gladko moko, boste prdeli vrtnice namesto marjetic. Kar zelo boli!

Ula Tinka Podlesnik, 4.b

BAJKA O MACESNU

Kot pravi staro izročilo, bi naj v macesnovih gozdovih prebivale gozdne vile. Prav vile bi naj bile tiste, ki so macesen poskušale razvedriti, ko si je zaželel, da bi tudi njegove iglice plesale v vetru, tako kot listje ostalih dreves. Iglice so se, na njegovo veliko srečo, spremenile v mehke zelene liste. Vse dokler ni z gora privihrala nevihta, ki mu je polomila veje in raztrgala liste. Potem je prosil vile, da mu vrnejo iglice. V opomin je dobil takšne, ki vsako jesen odpadejo. Macesnov gozd naj bi bil še danes dom gozdih vil.

Zala Topolovec, Ula Tinka Podlesnik, Erin Cafuta, 4. b

Gozd: Tia Rodošek in Gašper Kukovič, 2. b

NA BREGU**ZBUDJUTRO**

V zbudjutru
se zbudimo
in se veselo
nasmejimo.

V delopoldnevu
delamo delo,
dokler ga
ne oddelamo.

V kosilopoldne
se vsi veselo
zakadimo,
saj nas čaka okrepčilo
po imenu kosilo.

Sprostipoldne
je čas,
v katerem se
sprostimo in
naloge naredimo.

V večerospanju
se pripravimo
na dojutrospanje,
si uro naredimo
ter v posteljo
po zraku odletimo.

V temispanju
že sladko spimo.

**Adam Robin in
Liam Emeršič, 6. a**

**SNEŽINKE MRZLOTINKE,
TURBOMRZLOTINKE**

Zima je prišla
in snežinke padajo z neba.
Lepe bele pikice
pokrivajo to travico.

Dolgočasne so že
te snežinke,
naj bodo rajši
mrzlotinke.

Mrzlotinke padajo z neba,
kakor hitro se le da,
zato jih prebesedimo
v turbomrzlotinke.

**Teina Fridl Cujnik,
Lucija Moge, 6. a**

**MIGIMIGIJAZMA,
POSUŠAZBA**

Če rad imaš
glasbo, potem
oboževal boš
poslušazbo!

Ob poslušazbi
rad plešeš,
a beseda plešeš
je dolgočasna,
zato raje migajeseš!

Migajes in
poslušazba
pašeta skupaj kot
migimigijazma!

**Neja Vnuk Horvat,
Eva Štrucl, 6. a**

NOVE BESEDE

Pozdravimo nove besede
in rečemo:
»Adijo, stare sosede.«

Nove besede so barvne,
zato sosede pozdravimo
in nove besede sestavimo:

globus v zemljokaz,
pes v kostojed,
radio v glasbomat,
sveča v ognjenos.

Veliko novih je besed,
dodajmo jih še
eno ped:

peresnica v pisalonos,
luč v svetlomat,
ptič v žvižgopev,

čebele v medomatičarke,
pahljačo v vetromat,
ključ v odpirovrat.

Besede nove,
gremo zdaj že spat,
saj ni nobene več za dodat'.

**Nina Masten,
Katja Orešek, 6. a**

Zima: Mia Pišek, 1. a

SLON

Enkrat živel je slON,
ki padel je v kesON.
Tam našel je kupON,
da postane šampiON.
Dobil vstopnico je za vagON,
ki popelje ga v LondON.
Tam prišel je na balkON,
kjer se plazil je mačkON.
Ko je pojedel makarON,
dejal je: »Ups, pardON,
to pa ni bil bontON.«

Enej Stanovnik, 8. a

LETIČI

Letiči letijo
in se veselijo,
v drugi kraj
se selijo.
Ko priletijo,
pa si nova gnezda
naredijo
in jajca izvalijo.

**Timotej Ciglarič,
Nik Vaupotič,
Tadej Božičko, 6. a**

PALIČNJAKI

Paličnjaki
tukaj so,
kot palice izgledajo.

Nekateri noge
nimajo več,
ker bila jim je preveč.

Noge vitke so zelo,
če odpadejo,
je to slabo.

Paličnjaki niso slabi
in narava jih res rabi.

Zato jih ne ubijte,
raje jih shranite.

**Jan Pečnik,
Andraž Vidovič, 6. b**

NAPIŠI PESEM

Pesem napiši hitro le,
da ura te ne prehití.
Le hitro, le hitro vzemi pero
in naj spusti črnilo.

Papir te čaka.
Le urno, le urno steci ponj,
da ne bo te čakal predolgo.
Boljše, da kar greš.

Sedaj že črke na list letijo.
A kaj, ko črke se
v sebe zaletijo
in se w pojavi
ter abecedo »popravi«.

Sedaj pesem nastane in
čaka, da jo začneš prebirati.
Saj pesem spregovori, ko jo
Prebiraš, a se včasih jezi.

Zdaj jo napiši še ti
in naj te ne skrbi,
če dobro ne zveni.

Lahko pa spesniš tudi
zgodbo pustolovcev,
da se malo razživiš
in se v gozd ali gore odpraviš.

Delaj tudi nove besede.
Na primer krava naj bo
kravana, trava pa tirana.

Ker predolga se mi zdi,
ti rečem: »En, dva, tri
in piši pesem ti«.

Ampak nehati ne znam,
zato nasvet še dodam.

Naj stvari v pesmih tudi oživijo
in ker to naredil boš ti,
ura se že v obraz ti smeji,
gospod zvonec pa se jezi.

Zamujaš, zamujaš s pesmijo,
naprej se ti že mudi,
zato pohiti, saj pozen si zelo,
učiteljica huda bo.

Maruša Antonič, 6. b

6. RAZREDI**PRIJATELJSTVO**

6. razredi med poukom
vsi spijo kot medvedi.
V sanjah se učijo,
kako biti sladkosnede.

Ko pa pride malica,
se začne norišnica.
Zdaj je čas za radio,
učenci že vsi plešejo.

Ko pa zvonec zazvoni,
vsi se usedejo v klopi.
Učiteljica je že tu,
z matematiko
ne da miru.

**Lana Kostanjevec,
Jaka Fras,
Eva Kozel, 6. b**

Prijatelji so tam,
da veš,
da nikoli nisi sam.

Prijateljstvo si
ustvarjaš sam
in to vsak dan.

Ob tebi so,
ko ti je težko,
zato je prijateljstvo.

Prelepo je bilo,
a ni dolgo trajalo.

Če nove prijatelje
dobiš,
starih ne zapustiš.

Sara Dobnik, 4. b

RASTLINE

Rastline rastejo vsenaokrog,
ko zelo piha, slišiš njihov zvok.
Ene so male, druge velike,
zelo čudovite so njihove slike.

Iglar ima ostre igle,
rad se igra najrazličnejše igre.
Dišečke dišijo prav lepo,
tako da diši celo nebo.

**Jaka Cafuta,
Tim Vrbnjak, 6. a**

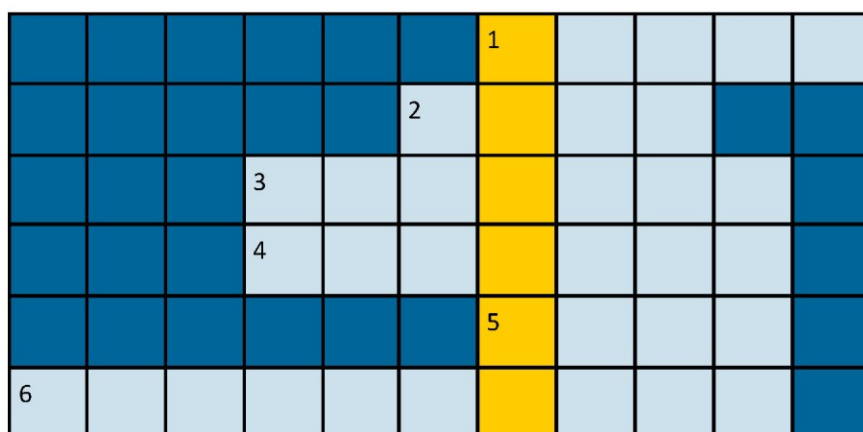
Rogaška cesta 6, 2250 Ptuj
 02 788 12 80
 info@os-breg.si
 www.os-breg.si
<https://www.facebook.com/osbreg/>

NAGRADNA KRIŽANKA

Križanko rešiš tako, da dopolniš svetla polja. Na rumenih boš dobil rešitev. Oddaš jo lahko v šolski knjižnici. Ne pozabi dopisati svojih podatkov.

1. V obliki katere živali je Slovenija?
2. Kateri čas se začne po svečnici in traja do pepelnice?
3. V katerem mesecu je Prešernov dan?
4. Kje štejemo dneve in mesece?
5. Kaj ima glasbenik pred sabo, če igra v orkestru?
6. Pri katerem predmetu seštevamo, odštevamo?

Hana Rozman in Maruša Antonič, 6. b

Pokač: Tibor Kolarič, 3. a

UGANKE ZA KRATKOČASENJE

Okroglo pecivo, ki v pečici se ne peče, je rumeno in rjavo, na sredini pa ima marmelado. Kaj je to?

Lahko je rdeč ali črn, ima zvonce in vile ter je spremljevalec kurentov. Kdo je to?

To je poseben dan, ki je z nasmehi obsijan. Zamaskirani smo vsi in pozimi se godi. Kateri dan je to?

Je ptujška maska, ima velike zvonce, kožuh in masko z rogovi in trakovi. Kdo je to?

**Živa Šmigoc, Zala Mojsilovič
Meznarič in Eva Kozel, 6. b**

Škrat Kuzma: Zala Hren, 3. a
Kurent: Katarina Zorec, 3. a

